

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/134/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1306224845
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1306224845.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov Mgr. Daniely Drnákovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v spore žalobu: Z.. S. H., J.. X.X.XXXX, H. XX, V., zastúpenému: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava, IČO: 36 868 221 proti žalovanému: F.. S.. Z. N., J.. X.XX.XXXX, X. X, X., o zaplatenie 531,57 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/698/2008-550, zo dňa 29.6.2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým), súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 531,67 eura spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 24.11.2006 do zaplatenia a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenu súdu 28.11.2006 sa žalobca ešte ako advokát, proti žalovanému domáhal zaplatenia 16.014,- Sk (531,57 eura) titulom odmeny za poskytnuté právne služby, ktoré vykonal na základe plnomocenstva udeleného mu na poskytovanie právnych služieb vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 6C/132/2003. Vo veci boli urobené dva úkony, ktoré boli žalovanému fakturované faktúrou č. XXXX/X/XX zo dňa 13.11.2006 so splatnosťou dňa 23.11.2006. Žalovaný faktúru neuhradil.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe udelennej plnej moci na zastupovanie zmluvný vzťah, ktorého predmetom bolo poskytnutie právnych služieb žalovanému zo strany žalobcu ako advokáta. Udelením a prijatím plnej moci zo dňa 13.2.2006 sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému zastupovanie a právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 6C/132/2003, ktorého predmetom bolo vydanie bezdôvodného obohatenia. Súčasťou textu plnej moci bolo i vyhlásenie, že žalovaný si je vedomý skutočnosti, že za poskytnutie právnych služieb patrí žalobcovi odmena, spolu s výdavkami a náhradou straty času, ktorú je povinný zaplatiť kedykoľvek mu bude vyúčtovaná, bez ohľadu či bude prisúdená voči odporcovi. Text plnomocenstva je štandardizovaný, vyhotovený pre väčšie množstvo neurčitých klientov s tým, že rukou je do textu vpísané meno a priezvisko žalovaného, označenie konania na Okresnom súde Bratislava III a pripojený dátum a podpis žalovaného. Súd prvej inštancie uviedol, že zo znenia § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii ďalej po novom vyplýva, že pri výkone advokácie je advokát povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, tou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Advokát má

naďalej povinnosť postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu a v záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá určené predpismi SAK.

3. Súd prvej inštancie ozrejmil, že konanie a výkon advokátskeho povolania je definovaný a upravený v zákone o advokácii č. 586/2003 Z. z. Právna služba, ktorú advokát poskytuje klientovi, je zásadne odplatná. To znamená, že advokátovi patrí za poskytnutú právnu službu odmena. Výkon advokácie, hoci má svoje špecifiká, je podnikateľskou činnosťou. Advokát je poskytovateľom služby, ktorú jeho klient prijíma. Hoci Krajský súd v Bratislave vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikla spotrebiteľská zmluva, ale zmluva inomínatna, teda nepomenovaná, súd prvej inštancie dodal, že zmluvný vzťah založený touto nepomenovanou zmluvou, je svojím charakterom vzťah spotrebiteľa a dodávateľa. Ďalej objasnil, že zákon o advokácii jasne deklaruje, že advokát poskytuje právnu službu za odmenu. Neznalosť zákona neospravedlňuje a v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, považoval za nutné konštatovať, že priemerne inteligentný spotrebiteľ by si mal byť vedomý skutočnosti, že advokácia je služba odplatná a ak aj mu sám advokát neoznámil cenu svojich služieb, tak odmenu advokáta upravuje zákon. Žalovaný, ktorý je v súdnych sporoch veľmi zbehlý a skúsený a sám seba prezentuje ako práva znalého, rád a často cituje rôzne súdne rozhodnutia, si toho musel byť vedomý o to viac. Inými slovami, každý priemerne inteligentný spotrebiteľ si musí byť vedomý, že ak udelí advokátovi plnú moc na zastupovanie v súdnom spore, tak nie je žiaden dôvod predpokladať, že to bude zadarmo.

4. Súd prvej inštancie zo súdneho spisu sp. zn. 6C/132/2003, vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III zistil, že konanie bolo začaté 12.8.2003, podaním návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.540.000,- Sk s príslušenstvom, kde navrhovateľom bol žalovaný. Súd výzvou doručenou žalovanému 23.3.2006 vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku. Dňa 14.2.2006 doručil žalobca do súdneho spisu plnomocenstvo udelené mu žalovaným na zastupovanie v konaní. Plnomocenstvo bolo podpísané 13.2.2006. Dňa 31.3.2006 podal žalobca ako právny zástupca žalovaného žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov. Totožnú žiadosť doručil žalovaný súdu 7.4.2006. Dňa 31.10.2006 žalobca oznámil súdu vypovedanie plnej moci zo strany advokáta pre neposkytnutie súčinnosti a straty dôvery. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako advokát vykonal v predmetnom konaní 2 úkony právnej služby. Na základe toho vystavil žalovanému faktúru č. XXXX/X/XX zo dňa 13.11.2006, kde požadoval zaplatenie tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby a režijný paušál v celkovej hodnote 16.014,- Sk, t. j. 531,57 eura. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že odmenu advokáta za poskytovanie úkonov právnych služieb upravuje vyhláška č. 655/2004 Z. z., ktorá v § 2 hovorí, že odmena advokáta sa riadi dohodou medzi advokátom a jeho klientom (zmluvná odmena) a ak nedôjde k dohode, platí tarifná odmena podľa § 9 až 14 vyhlášky. Tarifná odmena sa stanovuje z hodnoty predmetu konania a počtu úkonov právnej služby. V tomto prípade predstavovala tarifná odmena hodnotu veci 1.540.000,- Sk, kde jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky bol 15.850,- Sk. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie jedného úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia. Advokát má nárok na zaplatenie režijného paušálu - náhradu hotových výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, ktorá v tom čase predstavovala 164,- Sk za jeden úkon, čo spolu predstavuje čiastku 16.014,- Sk.

5. V konaní mal teda súd prvej inštancie bez pochybností preukázané, že žalovaný udelil žalobcovi ako advokátovi plnú moc na zastupovanie v súdnom konaní. Udelenie plnej moci a prevzatie zastúpenia žalobca oznámil súdu. Prevzatie a príprava zastúpenia je úkonom právnej služby, ktorý žalobca ako advokát nepochybne vykonal, pričom v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. mu za takýto úkon právnej služby patrí odmena. Keďže medzi stranami nebola dohodnutá zmluvná odmena, aplikovala sa na danú vec tarifná odmena podľa § 9 - 14 vyhlášky. V konaní nebolo preukázané, že žalobca ako advokát uviedol žalovaného do omylu, nekonal čestne a svedomite, sľúbil mu poskytovanie právnych služieb zadarmo a nevykonal pre žalovaného žiaden úkon právnej služby. Na margo samotného konania sp. zn. 6C/132/2003, považoval súd prvej inštancie za dobré uviesť, že po žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú súdu doručili tak žalobca, ako aj žalovaný, súd uznesením sp. zn. 6C/132/2003, zo dňa 24.1.2007 žalovanému nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko žalovaný nepredložil súdu žiadne z požadovaných dokladov. Odvolanie žalovaného proti tomuto uzneseniu bolo odmietnuté Krajským súdom v Bratislave, č. k. 8Co/309/2007-44, zo dňa 31.7.2007. Následne súd uznesením č. k. 6C/132/2003-49 zo dňa 10.10.2007 konanie zastavil. Žalovaný podal podnet na mimoriadne dovolanie proti spomínaným uzneseniam a tiež odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania. Krajský súd v Bratislave, uznesením zo dňa 28.11.2008, č. k. 3Co/277/2008-62 napadnuté uznesenie potvrdil.

6. Tvrdenia žalovaného o nekalom, nesvedomitom, nečestnom a nekompetentnom konaní žalobcu ako advokáta v konaní sp. zn. 6C/132/2003, vedenom na Okresnom súde Bratislava III, kde zastupoval žalovaného, ktorý bol v postavení navrhovateľa, preukázané neboli. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že mu je známe, že žalobca a žalovaný mali a zrejme stále majú množstvo vzájomných súdnych sporov, ktoré vychádzajú z ich spoločných aktivít a vzájomnej nevraživosti, ktorá vyústila do niekoľkých žalôb o ochranu osobnosti. Pre potreby prejednávanej veci však bolo podstatným ustáliť, či žalobca má nárok na zaplatenie odmeny advokáta alebo nie a v akej výške. Súd prvej inštancie po vyslovení pôvodného názoru, vec opätovne tak skutkovo, ako aj právne posúdil a v intenciách názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v uznesení č. k. 16Co/193/2019-522, zo dňa 31.8.2021, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a nárok žalobcu je daný. Uvedený záver sa premietol vo výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe v zmysle § 18 ods. 2, ods. 3, § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení účinnom do 31.7.2007 a § 9 - 14 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 531,57 eura ako odmeny advokáta za úkon právnej služby a režijného paušálu. Žalovaný nezaplatil faktúru vystavenú na túto sumu, splatnú dňa 23.11.2006, čím sa dostal vo vzťahu k žalobcovi do omeškania, ktoré je datované od 24.11.2006, čo je nasledujúci deň po dátume splatnosti faktúry. Za omeškanie patrí žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania 9 % ročne, čo je zákonný úrok platný v čase začiatku omeškania žalovaného a to až do zaplatenia dlhu. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p., kedy úspešnej strane v konaní patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), písm. h) C. s. p. a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie nerešpektoval záväzný pokyn Krajského súdu v Bratislave v zrušujúcom uznesení

č. k. 16Co/193/2019-522, zo dňa 31.8.2021, keď porušením práva na spravodlivé súdne konanie, práva žalovaného na rovnosť zbrani a na kontradiktórne konanie, neodstránil krajským súdom vytknutú vadu konania, teda nevykonal tzv. opomenuté dôkazy výsluchom svedkov - S. G. M. V. Y., čím mu zmaril možnosť klásť svedkom otázku, pričom skutočnosť, že sa S.. S. G. zúčastnil pojednávania dňa 29.6.2022 ako zástupca žalobcu Z.. S.. H. ešte neznamená, že bol v konaní vypočutý súdom ako svedok. Mal za to, že sa stále jedná o tzv. „opomenuté“ dôkazy majúce za následok nedostatočné a nepresvedčivé zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie veci a teda aj nesprávne a nepresvedčivé odôvodnenie - nesúladne s § 220 ods. 2 C. s. p., najmä ak nedobromyseľne konajúcejmu žalobcovi (rozhodnutia vnútroštátnych súdov vo veci sp. zn. 8C/351/2007 vedenej na Okresnom súde Bratislava V, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 29.9.2021, sp. zn. 9 Cdo 22/2021 bod 14, 14.1 (príloha č. 3) - s poukazom na princíp právnej istoty a legitímneho očakávania) nárok na zaplatenie žalovanej sumy 531,57 eura istiny s prísl. nevznikol a ani za obvyklého chodu veci ani len nemohol vzniknúť. Žalobca nekonal čestne a svedomito, o to viac, že spoločne s S.. S.. G. ho vedome uvádzali do omylu sľubujúc, že ho budú vysokokvalifikovane a vysokoprofesionálne právne zastupovať v danej veci, žalobca si neplnil informačnú povinnosť voči klientovi, jednotlivé úkony so žalovaným vopred neodkonzultoval, neprejednal si s ním cenu za jednotlivé úkony údajnej právnej pomoci, išlo tu iba o „špekuláciu“ ako vylákať zastupovanie a ako sa bezdôvodne zneužitím práva obohatiť na žalovanom s pomocou súdu, ktorý vedome a účelovo konajúc v zlom úmysle sa dôsledne neriadil čl. 2 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C. s. p., vo svetle rozhodovacej praxe mu známej z iných konaní žalobcu voči žalovanému na Okresnom súde Pezinok vo veci č. k. 5C/895/2008, Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 8C/351/2007, čo malo v konečnom dôsledku za následok porušenie právnej istoty a legitímneho očakávania v neprospech žalovaného, najmä ak sa tu jednalo o vec „totožnú“ s vyššie uvedenými konaniami ako aj s konaním vo veci sp. zn. 42C/148/2012 vedenom na Okresnom súde Bratislava V na zaplatenie 996,74 eura s prísl., v ktorom najvyšší súd zrušil arbitráry rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25.9.2019, sp. zn. 4Co/199/2019, čo nepotrebuje ďalší komentár. Ku dnešnému dňu žalobca neuhradil žalovanému sumu 377,09 eura s prísl., ku ktorej bol zaviazaný Okresným súdom Pezinok a to právoplatným a vykonateľným uznesením č. k. 5C/895/2008-505, z 15.2.2019 (príloha č. 1b), takže ponecháva na právnom posúdení súdu započítanie tohto dlhu so sumou 531,57 eura istiny s prísl., ktorú však neuznáva, keďže žalobcovi tento nárok nevznikol.

8. Nedobromyseľný žalobca ako advokát (kajúcnik v tzv. Textilnej megakauze - škoda cez 21 miliónov) podľa zákona o advokácii a advokátskeho poriadku nekonal s odbornou starostlivosťou, nekonal svedomito, nekonal čestne a eticky, neplnil si voči žalovanému informačnú povinnosť, v dôsledku ním

zmysleného nedobromyseľného konania za spoluúčasti S.. S.. G. (a preto bolo dôvodným S.. G. vypočúť v tomto konaní súdom ako svedka, čo okresný súd aj po rozhodnutí krajského súdu odignoroval), nevyužil všetky prostriedky k ochrane práv žalovaného (účastníka konania konajúc v rozpore s čl. 1, čl. 2 ústavy), ku ktorým sa zaviazal v splnomocnení mu udelenom žalovaným konaním v omyle (skúmanie tejto skutočnosti oba nižšie sudy opomenuli, čím konanie zaťažili vadou - nevypočuli svedkov žalovaného (G. N., F. P. S., F. N. W., Z. Z. I., F. Z. S.) s tým, že G. N. je dôveryhodným svedkom, keďže sa stala obeťou útokov zo strany psychicky nemocného žalobcu, obeťou vylákania od nej splnomocnenia k zastupovaniu práve žalobcom, keď pripojenie iba samotného spisu sp. zn. 6C/132/2003 Okresného súdu Bratislava III bez riadnej a náležitej objektivizácie skutkového stavu veci vypočutím svedkov (žalobcu a žalovaného) nie je možným vyhodnotiť a posúdiť ako riadne a spoľahlivé zistenie skutkového stavu veci bez akýchkoľvek pochybností, najmä neprípustným formalizmom sa „dotknúť akoby okrajovo“ §-u 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o advokácii a skúmania konania advokáta podľa Advokátskeho poriadku, teda príkazná zmluva (na podklade plnomocenstva) je neplatná - z neplatného právneho úkonu nemôže vzniknúť plnenie; ergo žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitimovaný, žalovaný si u žalobcu neobjednal čiastkové služby, v dôsledku nedobromyseľného konania a psychickej nemoci (liečený na demenciu - skutočnosť Okresnému súdu Pezinok a zákonnej sudkyňi známa) nekonal plnohodnotne v súlade s § 724 - 725, § 727 - 728 Občianskeho zákonníka, teda mu nárok na zaplatenie „odmeny“ v sume 531,57 eura nevznikol a ani nemohol vzniknúť, s čím sa dôsledne a ústavne konformne nevysporiadal ako Krajský súd v Bratislave v uznesení č. k. 16Co/193/2019-552 z 31.8.2021, tak aj súd prvej inštancie. Aplikácia § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o advokácii nie je možná. Ergo súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne a presvedčivo neodôvodnil, čo malo v konečnom dôsledku za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

9. Mal za to, že bez vykonania navrhnutého dôkazu pripojením spisu č. k. 8C/351/2007 z Okresného súdu Bratislava V súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu vo veci „obdobnej“ (v ktorej bol žalovaný úspešný - nie ako sudkyňa tvrdí, že bol neúspešný), keďže aj na ostatnom pojednávaní odkázal na bod č. 14, č. 14.1. zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9 Cdo 22/2021 (príloha č. 3) - senát Z.. N. S., keď vyjadril právny názor ku konaniu sp. zn. 8C/351/2007 vedenom na Okresnom súde Bratislava V - teda konaniu, v ktorom najvyšší súd „v obdobnej veci“ dospel k právnemu záveru, že advokát Z.. S.. H. v rozhodnom období nekonal dobromyseľne voči žalovanému, teda nekonal v súlade s § 18 zákona o advokácii, v súlade s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ním podané žaloby (43 neúspešných žalôb) je možným posúdiť ako nedobromyseľné zneužitie práva - šikanu žalovaného, čo v právnom štáte nie je možné, zakazuje sa, s čím sa ako krajský súd, tak aj okresný súd v napadnutom rozsudku dôsledne nevysporiadal, keď účelovo a prekrúcaním práva odmietol aplikáciu zásady ústnosti, teda aj po zrušujúcom rozhodnutí, nevykonal dokazovanie vypočutím svedkov na strane žalobcu ako aj na strane žalovaného.

10. Bol názoru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (bod 10, 11, 12 ako celok) o to viac v konaní „totožnom“ s konaním vo veci č. k. 8C/351/2007 vedenom na Okresnom súde Bratislava V (v ktorom bol žalovaný úspešný - nie ako okresný súd tvrdí, že bol neúspešný) ako aj s konaním vo veci č. k. 5C/895/2008 vedenom na Okresnom súde Pezinok, v ktorom bol žalovaný úspešný (príloha č. 1, č. 1a, č. 1b), pričom opätovne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9 Cdo 22/2021 z 29.9.2021 (príloha č. 3) citujúc: „V zmysle čl. 2 ods. 2 C. s. p. rozdielna rozhodovacia prax súdu „o totožných“, resp. obdobných veciach nie je žiadúca. Zákonná formulácia princípu právnej istoty vyjadrená v čl. 2 C. s. p. chráni hodnotu predvídateľnosti práva, resp. súdnych rozhodnutí ako jednu z najvyšších ústavných hodnôt materiálneho právneho štátu. V zmysle odseku 2 cit. článku je právnou istotou stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti rozhodne inak, každý má (podľa ods. 3 tohto článku, pozn.) právo na dôkladné a presvedčivé rozhodnutie tohto odklonu“, s čím sa tendenčne a formalisticky konajúci a rozhodujúci súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a jeho odôvodnení dôsledne nevysporiadal, pričom v skrátenej verzii priložil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/53/2021-1206, zo dňa 13.7.2022 (príloha č. 2), v ktorom krajský súd usvedčil z krivej výpovede dňa 13.7.2022 pred odvolacím súdom Z.. S.. H., S.. S.. G. ako aj nimi navedeného svedka na krivú výpoveď.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.10.2023 (§ 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p.).

12. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

13. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 16.014,-Sk (531,57 eura) titulom odmeny za službu právnej pomoci vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/132/2003 za jeden úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, ktoré boli žalovanému vyúčtované faktúrou č. XXXX/X/XX zo dňa 13.11.2006 so splatnosťou dňa 23.11.2006.

14. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalovaného v odvolaní, s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C. s. p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k vyhovaniu žaloby. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ako aj na posúdenie relevantnosti tvrdení žalobcu na podporu podanej žaloby a žalovaného prednesených na jeho obranu. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie úkonu právnej služby za prevzatie a prípravu zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod. sp. zn. 6C/132/2003.

15. Na margo námietky žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonala tzv. opomenuté dôkazy výsluchom svedkov - S. G. M. V. Y., hoci bol viazaný právnym názorom v skoršom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, čím mu zmaril možnosť klásť svedkom otázku, čo malo v konečnom dôsledku za následok odňatie možnosti konať pred súdom a nevykonala ani ďalšie ním navrhnuté dôkazy, odvolací súd predovšetkým uvádza, že „právo na spravodlivý proces“ v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. nahradil pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ v zmysle Občianskeho súdneho poriadku. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle § 365 ods. 1 b) C. s. p. sú (i) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a (ii) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, pričom vyššie citované ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. zakladá pripustnosť a dôvodnosť odvolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnejmu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“). Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva z konštantnej judikatúry Najvyššieho a Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

16. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

17. Ani nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci, nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana sporu zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí výlučne

na posúdenie súdu, a nie strany sporu (§ 185 ods. 1 C. s. p.). Ak teda v priebehu konania súd nevykonával všetky navrhnuté dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p., pretože to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strana mohla uplatniť, avšak v dôsledku procesného postupu súdu z nich bola vylúčená. Hodno tiež pripomenúť, že v prípade návrhov na výsluch svedkov - S. G. M. V. Y., sa jednalo o návrhy žalobcu, na podporu jeho tvrdení. Nevykonaním dôkazov, ktoré navrhoval žalobca, preto ani z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k porušeniu procesných práv žalovaného; k procesnému právu žalovaného totižto nepatrí právo vykonať dôkaz navrhovaný protistranou; v tomto prípade výsluch svedkov a s tým súvisiaca „možnosť“ klásť svedkom otázky.

18. K námietke odvolateľa, že nevykonanie navrhnutých dôkazov malo za následok nedostatočné a nepresvedčivé zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd uvádza, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie jedného úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/132/2003. Súd prvej inštancie mal bez pochybností preukázané, že žalovaný udelil žalobcovi ako advokátovi plnú moc na zastupovanie v tomto súdnom konaní a žalobca udelenie plnej moci a prevzatie zastúpenia žalovaného oznámil súdu. Súd prvej inštancie následne skonštatoval, že prevzatie a príprava zastúpenia je úkonom právnej služby, ktorý žalobca ako advokát nepochybne vykonal, pričom v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. mu za takýto úkon právnej služby patrí odmena. A keďže medzi stranami nebola dohodnutá zmluvná odmena, súd prvej inštancie aplikoval na danú vec tarifnú odmenu podľa § 9 - 14 vyhlášky. Žalovaný v podanom odvolaní ničím nešpecifikoval, v čom konkrétne - vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie žalobe vyhovel - nevykonanie ním navrhnutých dôkazov (výsluch svedkov) - malo mať vplyv na nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, čo do zistenia skutkového stavu a právneho posúdenia veci. Pokiaľ žalovaný ďalej uvádzal, že žalobca konal nečestne, nesvedomito, neeticky a neplnil si voči žalovanému informačnú povinnosť ani v tomto prípade neuviedol, v čom konkrétne sa uvedené konanie prejavilo, resp. akých konkrétnych úkonov sa žalovaným vytýkané konanie žalobcu týkalo sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/132/2003 a to aj s ohľadom na zistenia súdu prvej inštancie konštatované v odseku 22 napadnutého rozsudku, z ktorých vyplýva, že žalobca vstúpil do konania začatého žalovaným, prevzatie zastúpenia oznámil súdu, požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov nebolo priznané a konanie bolo pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Neobstojí napokon ani námietka žalovaného, že bol uvedený do omylu, nakoľko nie je zrejmé, v čom presne za daných okolností, mal jeho omyl spočívať. V tejto súvislosti odvolací upriamuje pozornosť aj na vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.11.2021 (č. l. 534), v ktorom uviedol, že so žalobcom si dojednal a podpísal plnú moc a spis k tejto veci mu osobne odovzdal, čo zopakoval aj na pojednávaní 30.5.2022. Na uvedenom základe odvolací súd konštatuje, že odvolacia argumentácia žalovaného nebola spôsobilá spochybniť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí; odvolací súd preto žalovaným vytýkané vady vyhodnotil za v celom rozsahu neopodstatnené a nedôvodné.

19. Za nedôvodnú posúdil odvolací súd aj námietku žalovaného, že bez vykonania navrhnutého dôkazu pripojením spisu vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 8C/351/2007 a na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 5C/895/2008 súd prvej inštancie dospel k nesprávne právnemu posúdeniu vo veci obdobnej. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Je zrejmé, že námietka žalovaného nezakladá vadu nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ žalovaný v súvislosti s rozhodnutiami vydanými v týchto konaniach poukazoval aj na princíp právnej istoty a legitímnych očakávaní odvolací súd uvádza, že z obsahu rozhodnutí, ktoré boli vydané konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 8C/351/2007 a v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 5C/895/2008 vyplýva, že skutkový stav zistený súdom v týchto konaniach nebol totožný s tým, ku ktorému dospel súd prvej inštancie v tomto konaní. V oboch prípadoch bol predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie odmeny za služby právnej pomoci, ktoré mali byť poskytované žalobcom pre žalovaného v iných súdnych konaniach. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 8C/351/2007 bola žaloba žalobcu (D. Z., N..V..Q..; K. Z.. S. H.) proti žalovanému (F. Z. N.) zamietnutá z dôvodu, že žalovaný síce udelil Z.. S. H. plnú moc na podanie žaloby a zastupovanie v súdnom konaní, avšak žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žaloba bola súdu doručená a originál

plnej moci vystavenej pre daný súdny spor bol založený v úplne inom súdnom spise. Pokiaľ ide o spor v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 5C/895/2008, v tomto konaní bola žaloba žalobcu (Z.. S. H.) proti žalovanému (S.. F.. Z. N.) zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu; nad rámec uvedeného súd uviedol, že žalobca nárok na zaplatenie odmeny nepreukázal, keď nepreukázal vykonanie fakturovaného úkonu.

20. K poukazu žalovaného, že žalobca mu neuhradil 377,09 eura s prísl., ktorá suma mu bola priznaná Okresným súdom Pezinok, právoplatným a vykonateľným uznesením č. k. 5C/895/2008-505, zo dňa 15.2.2019, pričom „ponechal na právnom posúdení súdu“ započítanie tohto dlhu so sumou 531,57 eura istiny s prísl., odvolací súd uvádza, ak si žalovaný chcel nárok na zaplatenie sumy, ktorá mu bola priznaná uznesením Okresného súdu Pezinok č. k. 5C/895/2008-505, zo dňa 15.2.2019 uplatniť ako pohľadávku na započítanie, mohol tak urobiť v konaní na súde prvej inštancie. V odvolacom konaní uvedené nemá žiadnu relevanciu ani vplyv na prieskumnú činnosť odvolacieho súdu, ktorej cieľom je v limitoch uplatnených odvolacích dôvodov posúdiť správnosť napadnutého rozsudku.

21. A keďže žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; ďalšie odvolacie námietky žalovaného preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).